

Nu ved jeg ikke helt præcis, hvad der hentydes til med det citat, der er trukket frem, for hvad jeg har sagt til citat, er jo, kan man sige, alene spørgsmålet om, hvorvidt det er nu, vi skal skruе yderligere op for de kommunale investeringer. Med det ræsonnement, jeg også gav lige før, har jeg sagt, at det ikke er tiden for det. Det er ikke det samme, som at det ikke kan blive tid for det. Hvis det bliver tid for det, er det jo i øvrigt så et åbent spørgsmål, hvordan man bedst gør det, for det er jo ikke en hvilken som helst form for offentlig investering, som er den mest velegnede som konjunkturværktøj.

Derfor synes jeg også, det kan blive for firkanter, hvis man siger, at vi så bare øger de kommunale anlægsbudgetter, for hvis det f.eks. sætter sig i, at det er større projekter, der så prioriteres, projekter, som har en lang indfasning, så har det jo ikke den samme beskæftigelsesmæssige effekt, som hvis det er nogle mere kortsigtede, målrettede øvelser i forhold til renoveringsopgaver, som ikke kræver lokalplaner, projektering og andet. Så der er jo også nuancer bag det her spørgsmål.

Men altså helt grundlæggende må jeg jo sige, at regeringen meget klart har meldt ud, at vi dag for dag vurderer den her situation. Vi har planlagt møder med de regionale beskæftigelsesråd, arbejdsgiversiden og arbejdstagersiden for at få et tættere indtryk af, hvad det er for nogle knapper, der klogest drejes på for at styre os bedst muligt igennem den her situation, hvor man er nødt til at have øje for, at denne krise ikke kun udfordrer den danske bygge- og anlægssektor – det er til at få øje på, at den er ramt først – men jo ikke mindst også udfordrer hele eksporterhvervet.

Derfor løser vi ikke krisen alene ved fremrykning af offentlige investeringer, og hvis vi doserer dem forkert tidsmæssigt, risikerer vi i virkeligheden, at det, der ser ud, som om vi løser ét problem, i virkeligheden forværrer et andet, nemlig hele den danske eksportsektors konkurrencemuligheder i et internationalt marked, der i øjeblikket har pil nedad.

Så konklusionen er: Vi har øje for det her, vi overvåger det dag for dag, vi har handlet ad flere omgange – som jeg godt kan repetere – og vi har også modet og viljen og betalingsevnen til at handle fremadrettet.

Kl. 15:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Rasmus Prehn (S):

Jeg er rigtig glad for, at finansministeren nu formulerer det sådan, at man på det rigtige tidspunkt er parat til at sætte ind. For da jeg sad og formulerede det her spørgsmål, havde der netop lige været et ritzautelegram ude, hvori finansministeren gav udtryk for, at man skulle holde anlægsudgifterne i ro. Det er derfor, jeg stiller spørgsmålet, som jeg gør det, for det er den formulering, der har været, altså at man simpelt hen lægger op til at holde det i ro. Men nu hører vi så finansministeren sige, at når tiden er inde, så skal man sætte gang i det. Det var også det, vi hørte i forrige spørgsmålsrunde. Så det er rigtig positivt.

Ministeren er så inde på, at vi, når vi så skal sætte gang i offentlige investeringer, skal kigge på, hvor det har den største beskæftigelseseffekt. Det synes jeg jo er en rigtig interessant diskussion, for hvor er det, man får mest beskæftigelse for pengene? Er det f.eks. i nogle af de tanker og drømme, regeringen har haft om skattelettelser, eller er det ved at lave offentlige investeringer? Der kan vi se fra forskellige beregninger, at man får meget mere beskæftigelse for pengene, hvis man bruger pengene på offentlige investeringer frem for på skattelettelser.

Hvad så med de ting, man investerer i i det offentlige, er der forskel på det? er ministeren inde på. Det er der så også forskel på. Og der kan vi jo se, at det faktisk er ude i landets kommuner, man har flest projekter, hvor man lige præcis er klar til at sætte spaden i jorden, hvorimod måske andre projekter som f.eks. vejanlæg og andet kan kræve en længere indfasningsperiode, en længere projekteringsfase osv., før man kan komme i gang med dem.

Der har man altså ifølge Kommunernes Landsforening i hvert fald investeringer for 1,5 mia. kr., og man er lige præcis parat til at gå i gang nu, hvis finansministeren og regeringen vil tage initiativ til at fjerne anlægsloftet. Det kunne jo være stedet at starte, for vi ved, at det altså er offentlige investeringer, der giver størst beskæftigelse, og når vi kigger på de offentlige investeringer, kan vi se, at det er de projekter, hvor man her og nu vil gå i gang, der har den største beskæftigelsesmæssige effekt.

Så det er faktisk alle pile, der peger på det her anlægsloft. Det må være fristende som finansminister at pege netop på anlægsloftet, og der vil også være det ved det, at der vil være en række borgmestre ude i det ganske land, som vil blive